

Тимошкия фронтъ, за да ги прати въ България да разбунтуватъ населението. Особено се споменува за разговори, водени по този въпросъ съ Филипъ Тотя — относно посокитѣ, презъ които ще се промъкнатъ четитѣ.

Кадж боазъ
25 VI 1876 г.
петъкъ

Осъмнахме въ хубавъ день; слънце грѣе всички върхове и околни мѣста; тамъ оржжието блестѣше срещу него;

— 9 —

по висотитѣ и наоколо гордо и юнашки стояха нашитѣ часови и стражи.

Въ около 8 часа сутринъта воеводата Панайотъ ни даде заповѣдь да се съберемъ всички въ строй, следъ което раздаде на всѣкого отъ насъ по единъ аршинъ бѣла лента, широка около единъ прѣстъ, съ заповѣдь да я зашиемъ около калпацитѣ си, като направимъ отпредъ отъ сжщата лента кръстъ, та да се разпознаваме въ боя, да не стреляме единъ срещу другъ и да убиваме така другаритѣ си. Следъ извършването на това поржчение останалото време отъ деня прекарахме весело, до 2 ч. сл. пл., когато отъ първата бойна линия съ нѣколко изстрела ни се даде знакъ „тревога“, че турцитѣ идатъ; веднага се построихме въ боенъ редъ и очаквахме по-нататъшни заповѣди. Не минаха нѣколко минути и преднитѣ ни постове доведоха вмѣсто турци единъ нашъ доброволецъ, намѣренъ предъ бойната линия,

— 10 —

гдето гърмѣлъ съ револвера си, опитвайки го дали стреля добре. И така — пакъ лъжлива тревога.

Този нашъ доброволецъ бѣ осжденъ отъ воеводата Панайотъ на смъртъ, но се оказа, че страдалъ отъ падаща болестъ. Веднага бѣ изпратенъ въ Княжевацъ, отгдето като боленъ да се препрати при своитѣ близки въ Влашко¹²⁾.

Не мина много време отъ тази случка, когато преднитѣ постове съобщиха, че турцитѣ стрелятъ по нашитѣ часови отъ караулката си. Веднага се даде знакъ „тревога“ и тръгнахме всички за бойното поле — напредъ къмъ турската караулка; цѣлата наша верига спрѣ и залегна въ тревата и житото. Петъ избрани доброволци смѣло се промъкнаха на 50 крачки отъ караулката, стреляйки презъ всичко-

¹²⁾ Въ книгата „Прочутиятъ Филипъ Тотю войвода“, се казва, че този доброволецъ билъ убитъ (?) на мѣстото лично отъ Хитова. Това показва недобритѣ чувства на Филипа къмъ Хитова, тъй като тази книга е писана подъ диктовката на самия него.